

Latwescho u Awises.

Nr. 22. Zettortdeena 29ta Mei 1841.

Basnizas pulksteni.

(Pirma pusse.)

Divi jaunekli kahdureis no zeema us pilstehtu pahrgahje, un dasch daschadi kohpā runnaja. Un tee pulksteni us basnizas tohrneem tappe swanniti, un skanneja ir finalki, ir dohbi. Tas Dahwidam lohti patikke, un winsch fazzija: „man gauschi tihk klausitees, kad seschus swanna wakkards un lai Deews man wehle, kahdureis ar tahdu kohschu skannu nahwē aismigt.“ Bet winna beedris Tihpalts atfazzija: „ko nu neeki! Man ar basnizas pulksteneem naw nekahda datta, mannis pehz lai wissus kohpā farwedd un well, ka tew ausis pahrpliist, kad tikai mafais pulkstens atleek, ar ko pussdeenu swanniht. Ta man irr patikhama skanna, kas pee galda fauz.“

Un no ta brihscha scho jaunekli zelli atschkibrabs. Tihpalts nogahje, un dabbuja sawu tehwa mantas, un fazzija us sawu dwehseli: „nu manna dwehsele, tew irr leels mantas padohms us dauids gaddeem; duffi, ehd un dserr libgsinodamees!“ Un winna dwehsele labbaku sinnu ne gaidija, bet to ween jehdse, kahdus gahrdumus dabbuhs ehst un dsert.

Bet winsch ta eeradde dsihwoht: no rihta pulksten dewindis jeb desmitos winsch no aismidschu mahjahn zehlahs, un gahje apfehstees us mihktula sehtu. To vadarijis, un pahru reises schahkslijis, winsch pagirras dsehre. Un pilnu sudraba kanni ar kappeju isdschriss, winsch sawu deenas darbu-fahze. Prohti usrakstija us zeddeli, ko pawaram buhs preefsch pussdeena taisht. Un kad ta winna dwehseles apdohms bija zaur spalwu tezzejis, winsch kahdu pussstundinu ar gaffeli un ar wiunu glahsi neekoja. Un kad winsch bija kahdu irbiti noknahpajis, jeb karraschu eefschas pahraudslijis, winsch fahze

galwu laust. Ar ko? Ar jaunu riktu preefschraksteem, ko no gahrdmuttehm Londonē un Parihse dabbuja zaur pastu. Un ar teem dohmas pameelojes, winsch arri sawu wehderu pameeloja pee malties, un riktiig definit riktes apmekkeja, un slaveja jeb finahdeja, kā kurru pawars winnam bija pehz muttes notrahpijis. Sennams nu, ka waijadseja wehderu padussinaht, un stundu apkahrt pagulleht. Us pawakkaru winsch pee trakteera gahje, kur pihipes stipri kuhpeja, bet galwas wehl wairak. Un kad tur gan mutti slazzinaja, bet sohbeem neko dewe graust, winsch atkal palikke issalzis, un labbu wakkarehdeenu peenehme, zik ween waijaga. Us kad us tahdu wihi winnam galwa palikke tuksha, tad winsch atkal gulleht eedams filtu wiunu ar wirzehm eedsehre, un miglu taisijahs, lai meerigi sapni nahktu.

Schahda dsihwe winnam ta isdewahs, kā uhdens discheem gurkeem. Winsch uspampe kā gurkis, palikke appalsch kā gurkis, spihdeja kā gurkis, leelu ruhni aissnehme kā gurkis, un kad winsch kahjas im rohkas appalsch galda pabahse, tad wahjas azzis, to leelu pawehderu pahr galdu pahri breeduschu eeraudsidamas, gandrihs warreja dohmaht, ka tur naw zilweks, bet pateesi negantais misu gurkis. Jo deggons winnam senn bija pasuddis waigu starpā, azzis bija ar taukeem apnemtas, un apkakis ar kruhtim lihds stabweja.

Pezz Tihpalta kungs pats sawōs tauks noslahye. Un kad gribbeja debbesis tapt, redst debbesu durwis par schaurahim atraddahs.

(Turpmak beigums.)

• Ta dahrga pehrle.

Lenore, weena meitina paschā jaunumā un pilnā spēkā, bija mihliga un saderriga ar zit-

teem; strahdaja muddigi un padarrija ustizzigi wissu to, kas winnai bija uswehlehts, un ihsts preeks bija wisseem winnu usffattoht. — Winnai bija weens stahds, ko tas mihlais pestitais sawā augustā dahrscā, tannī Paradihsē dehslīht gribbeja, kur pahrgalwigi puischi, un zeetsirdigas meitas tahs pukkes ne warr famaitaht.

Lenore dabbuja dellamu fehrgu, un kād winnai lohti patifke wehl pafaulē dīshwoht, tad winna eesahkumā ne dohmaja dauds us sawu pehdigu stundinu, un ne mas ne fataifijahs noeet us fawa tehwa muhschigeem dīshwokleem. Winnai truhke wehl ta atdsimfchana zaur uhdeni un garru. Pehdigī, kād winnas wesseliba arween jo wairak nowihte, tad tikkai winna fahze us sawu nahwi fatafitees. Kahdas diwas neddelas preefsch winnas nahwes, winnai bija gruhta zibnischana; — breesmigas mēfas un dwehseles fahpes rahdija, ka gan drihs winna sawu tezzeschānu pabeigs; bet pirms tas notifke, gribbeja tas Kungs winnai to eekschfigu meeru dahwinah; wissi grehki winnai stahdijahs wissā sawā bahrgumā preefsch azim, un winna schkitte, ta leelaka starp wisseem grebzinekeem buht, kaut gan winnas dīshwoschanu dascham par preefschihmi warreja likt; — sawā firdi winna brehze us to ihstenu behrnu-mihlotaju, un tas, kas tik labprah tpeedohd, atlaide tohs grehkus ir winnai, to nomasgadams ar sawahm assinim. Meers un preeks pildija nu winnas firdi, un winna pilnā balsi isfauze: „Jesus irr labs; Winsch man irr wissus manus grehkus peedewis; es to elli biju pelnijuse; — bet winsch mannim dahwina muhschigu dīshwoschanu.“ Wissa nahwes isbaile pee winnas bija fudduse, un winna ar leelu ilgoschanu, ilgojahs ar sawu pestitaju faweenota tap. — „Es gribbu pee manna mihla funga Jesus eet, isfauze winna arween; winsch irr labs un mihligs!“ Sahpes nefahdas winna wairs ne mannijs, un stahstija wisseem, kas winnu apmekleja,zik lohti mihligs tas pestitais effoht. Winnai luhdse arri skohlmeisteram, lai wisseem behneem tannī skohlā, kurrā winna bija, winnas wahrdā peedohschānu luhdsoht, ja winna weenam jeb oh-

tram kaut fo tauna buhtu darrijuse, un likke winnus pamahziht, arri pee ta mihla pestitaja steigtees. Winnai likke arri wehl winneem fazziht, ka Jesus wissus grehkus winnai peedewis, un ka winna tapehz arri no winneem peedohschānu luhdsootees. Winnai noschehloja gauschi, ka tik dauds laika, kurrā winna ihsti us sawu dwehseles fwehtibu buhtu warrejuje dohmaht, welti aīsgabjīs, un fazzijs, ka winna teefcham zittadi dīshwoht fahktu, ja tas Kungs winnai wesselibu atdahwinatu. Pehz schahm firds-juschanahm tappe winna rahma un meeriga, un runnaja ittin mas lihds patt sawai pehdigai stundinai, kurrū Deews arri weenā fwehtdeena atsuhtija. Skohlmeisters winnai lassija ikrihta weenu nodallu no bihbeles preefschā, luhdse Deewu lihds ar winnu, un or winnas wesselibu rahdijahs labbaki, ne kā tannis pagahjuschās deenās; winnas azjis bija gaischās, un winna bija arween pee pilna prahtha. Aly basnizas-laiku greese winna sawas gaischās aztinās us debbesim, falikke sawas rohkas, un — islaide sawu dwehseli.

* * *
• Tee trihs draugi.

Weenam zilwekam bija trihs draugi. Dimus no teem winsch mihloja lohti; tas treschais, lai gan tas ar winnu wiss labbaki dohmaja, winnam ne bija tik mihlsch. Weenreis winsch tappe aijinahts preefsch teefas, kur gauschi bet newaini gi bija apfuhdsehts. „Kurfsch no jums,“ präfija winsch saweem draugeem, „gribb ar mannim nahkt, un mannu beswainibū apleezinah? jo es esmu bahrgi apfuhdsehts, un tas sohgis dusmojahs.“ Tas pirmais no winna draugeem tuhlin aibildinajahs, ka daschada darba deht, winnam ne warroht lihds eet. Tas ohtris winnu parwaddija lihds ta sohga namma-durwim, tad gresehs apkahrt un gabje atpaktal, bihdamees no dusniga sohga. Tas treschais, us kurrū winsch wissimak bija zerrejis, gabje sohda-nammā eekschā, runnaja preefsch winna, un apleezinaja winna beswainibū tik drohschi un preezigi, ka tas sohgis winnu wallain laide un wehl apschinkoja.

Trihs draugi irraid tam zilwekam schinni pa-
saulē. Kahdi schee gan rahdahs nahwes stundā,
kad winnu Deewas preefsch teefas aizina?

Ta nauda, winna pirmais un wisslabba-
kais draugs, winnu astahj wißpirms un win-
nam ne eet lihds. Winna raddi un draugi
winnu parwadda lihds kappa durwim un gree-
schahs atpakkat us sawahm mahjahn.

Tas treschais, kurru winsch eefsch dsibwibas
wisswairak aismirse, irr winna mihestibas
darbi. Schee winnu tikkai ween parwadda
lihds ta sohga gohda-krehslam; schee eet papreef-
schu, runna preefsch winna un atrohd schehla-
stibu.

* * * Tas firmgalvis.

Deewabihjigs firmgalvis stahweja ween-
reis kalmira gallā, winna matti balti kā sneegs
spihguloja, apspihdeti no beidsameem faules
starrem, kas paßlabban ais tahtem kalneem
noreeteja, kurru wirsgalli wehl ilgi farkanā
apgehrbā mirdjeja. Winnam blakkam stahweja
winna dehla dehls, weens finuks septinu gaddu
wezs puishits, kas drihs sawas sillas aztinas us
teem kalneem mette, drihs atkal us augschu fa-
wam wezstehwam azzis skattijahs un pehdigi
schohs wahrdus issauze: „Af zik jauki, zik
jauki! — Redseit mihlais wezstehros, to jauku
sarkanumu; redseet, kā ta faule winnus augustus
kalnu gallus apselti! Labprah es ar jums katrā
wakkā scheitan atnahktu, to fauli noretejam
redseht, juhs gan jaw esseet dauskahrt to noreet-
johit redsejuschi, woi ne teesa mihlais tehtih?“ —
Tas wezzais, kas pa tam dīllas dohmas stahwe-
jis, un sawas azzis daschubahn bija us debbe-
sim pazehlis, atbildeja: „Ja mans mihlais
behns, tava taifniba. Daschkahrt es stahwe-
ju us scho kalmiru, un skattijohs us winneem
kalneem kad peckuss no deenas darba un kar-
stuma muhsu mahjina atpakkak nahzu. Jaw,
kā behrnam bija man preeks pahr Deewa bri-
numa darbeam, un daschkahrt es atrahwohs no
pasaules trohksna, dabbas flussumā to meeru
meleht, pehz kurra manna dwehsele ilgojahs.
Man tad bija tik labbi, un totschu tik behdigi un

bail ap firdi, un weena klusso ilgoschana, ja ta
dīlla apsinnaeschana mannas grehzigas buhscha-
nas mannum fazija, ka man wehl kas, — ja
wiss truhst, prohti: tas ihstaas Deewa meers;
to dewe man tas labbais gans; sawas affinis
winsch man likke to atrast, tad tappe manna
firds meeriga; jo es atraddu to, ko manna
dwehsele mihlo. — Us winneem kalneem azz
mettoht, es atgahdajohs to wahrdu ta Deewa-
bihjiga dseedataja: — „Es pazeltu sawas azzis us
teem kalneem no kurrenes man palihdsiba nahf;
manna palihdsiba nahf no ta Kunga, kas debbesi
un semmi darrijis,“ un tad manni septin desmits,
pasaule nobsihwoti gaddi, kā ehna manna dweh-
selei garram gahje. — Schi apzerreschana man-
ni noskundina un eepreezinga; manna grehzigas
buhschana manni noskundina, un ta muhschiga
schehlastiba manna pestitaja manni eepreezinga; —
tas dohd man daschadas dohmas firdi. Ta no-
reetedama faule irr weena sihme manna firma
wezzuma, un drihs arri manna dsibwibas faule
noretehs, jo ta jaw dohdahs us no-eeschanu; bet
manna tizziba luhko tahtaki, raugahs us turren,
kur man ta muhschiga faule, kas nelad ne no-
eet, un ne muhscham sawu spohschumu ne pa-
saude, — us raddu raddeem spihdehs. Warr
buht, ka schi irr ta beidsama reise, — man ta
scheeet, — ka es scheitan stabwu; bet es pree-
zajohs us labbaku dsibwoschamu, es esmu
drohsch no schihs pasaules schkirties, un pee
monna dahrja pestitaja Jesus no-eet.“ Pee
scheem wahrdeem mirdjeja pateizibas assaras ta
firmgalvis azzis. — Tam puistim pascham
tappe ta firds lohrita; arri winsch raudaja; —
bet behdu un schehluma assaras, par to ahtru
schkirschanu no sawa mihta wezstehwa, un
klusso winsch apnemahs sawa firdi, winna peh-
dahm pakal staigaht. Abbi diwi winni greefahs
atpakkat us sawahm mahjahn, un no rihta, kad
tas masais puishits sawu mihta wezstehwu ar
weenu „Labriht“ apsweizinah gribbeja, winsch
atradde tikkai gultā winna nobahluschas meefas;
winna schihs pasaules dsibwoschanas faule bi-
ja isdsifuse, un winna dwehsele tai muhschiga
meera-dsibwokli eegahjuse.

• Bailiga mehgin a schana.

Kad Napoleonis, tas zitkahrtigs Sprantschussemes keissars, us Belgieru semmi gribbeja noeet, winsch gudram ammatneekam, kas no tehrauda un dselses skunstigas leetas pratte istaisiht, likke pee fewim atnahkt, un winnam prassija: Woi winsch tam warretu no tehrauda kreklu pataisih, zaur kurru nedj sohbina zirteens nedj bisses schahwums warr zaur spee-
stees? Tas skunstineeks to apsohlja un prassija par tam 18000 ohrtes. Kad winsch nolikta laika to kreklu nonesse, pawehleja winnam Napoleonis to apwilkt. Tas skunstineeks to darrija. Nu nehme Napoleonis diwi pistoles un fazzija: „Mehs gribbam taggad raudsiht, woi taws darbs tik zeets un stipris, ka tu to taisiht apsohliji.“ — Winsch schahwe to weenu pistoli us ta skunstineeka kruhti un ta lohde sprahge atpakkat. „Greesees apkahrt!“ fauze Napoleonis. Tas meistars to darrija. Ta ohtra pistole tappe us migguru isschauta un ta lohde atsprahge arri atpakkat. Tas lohti fabihjees skunstineeks dohmaja jaw nu few swabbadu, bet Napoleonis panehme wehl weenu freschu pistoli un schahwe ar to wehl diwi reises us to drebbedamu meisteru, bet ir pee scheem schahweneem ne warreja ta lohde few zaur isspreestees un sprahge atpakkat. „Taws darbs irr labs,“ fazzija Napoleonis, „zik tu par to prassi?“ — „18000 ohrtes,“ atbildeja stohstidamees tas skunstineeks. „Ne ta, mans draugs,“ fazzija Napoleonis, „es few dohmu 36000 ohrtes par tawu meistera darbu,“ un rakstija winnam sihmi, kas rahdiya, ka no keisera mantas kambara schi naudq ismaksajama. R. B.

Teesas fluddin a schana.

No Bilkstes pagasta teesas tohp wissi parrabu dewejis ta noslikuscha libdosschinniga Bilkstesmuischach fainneeka Rumbu Radisnu Janna Schwember, pahr kurra manntu inventarium- un zittu truhkumu deht konkurse nospreesta usaizinati, lihds 7tu Fuhni f. g. ar sawahm

taisnabni prassischanaahm pee schihs pagasta teesas peeteiktees, jo wehlak neweenu wairb ne klaufigs. To buhs wehrā nemt! Bilkstes pagasta teesa, tai 12ta April 1841.

(L. S.) + + + Krische Freymann, peesehdetais.

(Nr. 19.) G. Reichmann, pagasta teesas frihweris.

Wissi tee, kam kabdas taisnas parrabu prassischanas buhru pee ta nomirruscha Jaun-Saukes Duhnes-krohdsineeka Ans Kanipan mantas, tohp usaizinati, lihds 11tu Fuhli f. g. scheit peeteiktees. Krohn-Saukes pagasta teesa, 10ta Mei 1841.

(L. S.) Andrei Kappel, pagasta teesas wezzakaits.

(Nr. 146.) F. Voehme, pagasta teesas frihweris.

Zaur scho teek sunnamu darrichts, ta tam Kerklini fainneekam Grahwu Jahnim tai nakti no gta us 10tu Mei f. g. behra kehwe 5 gaddus wezza no ganibahm sagta, turprettim winnam wezs pahts sirgs ar ittin ihfi nogreestu asti atstahls; ta arri tam Kohlmuischas fainneekam Pidschu Jurrim weens pahts us-audsis sirgs, ko winsch schogadd Stuhrumuischach tir-gu pirzis, un tur pat atkal sagts tappis, un weens pee Kerklini pagasta peerakstirts puisis 15 — 16 gad-dus wezs, ar wahrdi Mikkeliis, preelsch kahdahm di-wi neddelahm no sawa fainneeka aismuzzis; talabb tohp ikkotram peekohdinoahs, scho behgli ne peetur-reht, un pahr teen sagteam sirgeem, kad tohs kur ussishmetu, schai pagasta teefai sianu doht. Kerklini pagasta teesa, 21ma Mei 1841.

(Nr. 45.) + + + Johann Hellmann, preelschsehdetais.
W. Kreet, teesas rakstu weddejs.

Zitta fluddin a schana.

Tas karpneela-meisters Bauskā Karl Wilhelm Zelowsky, irr jaw vagabjuschā seemā tohs slauzamus lohpus Jaunamuischā — pee Leel-Bersteles peederriga — us arrenti nehmis, un, kad winnam nau-das ne bija lihds, sawu meistera-grahmatu kih-lam atstahjis, prett kurrahm winsch norakstu no muhsu norunnatas-kuntraktes dabbuja. Lihds schai deenai winsch wairak naw meldejees, un es wissus zittus, kas schohs lohpus us arrenti gribbeja nemt, esmu atraidijis. Es talabb winnu zaur scho usaizinaju, azzumirkli fewi meldetees, jeb sagaidiht, ka es sawu taisnibu, ka arri sawas skahdes un isdo-hschanas, ar teesas paligu mekleschu. Leel-Berstele, 13ta Mei 1841.

Karl Phil. Behr.

Bri h w d r i k k e h t.

No juhrmallas gubernumenit avgatas waldischanas pusses: Waldischanas-rahns A. Beitrler.

No. 189.